

Cauza C-112/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

28 februarie 2020

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

6 februarie 2020

Recurent:

M. A.

Intimat:

État belge (Statul belgian)

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(CONSILIUL DE STAT, SECȚIA DE CONTENȚIOS ADMINISTRATIV,
BELGIA).**

CAMERA A-XI-A

HOTĂRÂRE

[*omissis*]

în cauza :

M. A.,
[*omissis*]

împotriva:

État belge
[*omissis*]
[OR 2]

I. Obiectul cererii

Prin cererea introdusă la data de 15 martie 2019, M. A. a solicitat casarea hotărârii [omissis] pronunțate [la 21 februarie 2019] de Conseil du contentieux des étrangers (Consiliul Contenciosului privind Străinii, Belgia) [omissis].

II. Procedura în fața Conseil d'État (Consiliul de Stat, Belgia)

[omissis] [procedură]

III. Fapte utile examinării cauzei

Rezultă din constatările hotărârii atacate că reclamantului i s-a transmis, la 24 mai 2018, un ordin de părăsire a teritoriului, cu luarea în custodie publică în vederea îndepărtării, precum și o interdicție de intrare, notificată în următoarea zi. Aceste decizii relevă că reclamantul a declarat că are o parteneră belgiană și o fiică născută în Belgia, dar constată infracțiunile pe care acesta le-a comis și faptul că, implicit, „persoana interesată, prin comportamentul său, este considerată un potențial pericol pentru ordinea publică”.

Hotărârea atacată respinge acțiunea în anulare introdusă împotriva acestor decizii. **[OR 3]**.

IV. Motivul unic

Teza recurentului

Recurentul invocă un singur motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a articolelor 7, 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolelor 7, 39/2, 39/56, 39/65, 62, § 2, 74/11 și 74/13 din Legea din 15 decembrie 1980 privind accesul pe teritoriu, șederea, stabilirea și expulzarea străinilor și a principiilor care garantează respectarea interesului superior al copilului, proporționalității și preciziei.

Prin intermediul primei obiecții, acesta reproșează instanței administrative că a considerat critica sa întemeiată pe încălcarea articolului 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ca lipsită de interes, întrucât în aceasta nu se precizează că acționează în numele copilului său minor. După ce invocă articolul 74/13 din Legea din 15 decembrie 1980 menționată, acesta precizează că descendentul său nu este străin, nu este destinatarul actelor atacate și, deci, nu are calitate procesuală activă. El consideră că nu trebuie să acționeze în numele copilului pentru ca interesul superior al acestuia să poată fi apărat.

Prin intermediul celei de doua obiecții, recurentul observă că prin hotărârea atacată se decide că „în ceea ce privește încălcarea, pretinsă, a articolului 74/13 din lege, dacă această dispoziție impune părții reclamante să ia în considerare

anumite elemente, nu îi impune totuși să își motiveze decizia cu privire la acestea”. În opinia sa, această considerație încalcă dispozițiile vizate în motiv care impun ca deciziile administrative să fie motivate în fapt și în drept.

În plus, în ceea ce privește afirmația că „[î]n speță, pârâțul a luat în considerare viața de familie a reclamantului în actele atacate”, el arată că aceasta este „fără legătură logică cu afirmația precedentă”, întrucât [Consiliul Contenciosului privind Străinii] neafirmând că „viața de familie ar fi fost luată în considerare indiferent de motivarea deciziilor” și că aceasta este „în contradicție cu punctul 4.3.3 din hotărârea prin care [Consiliul Contenciosului privind Străinii] pune la îndoială motivarea deciziilor prin care pârâțul estimează că viața de familie dintre reclamant și copilul său nu este dovedită în mod valabil”.

Prin intermediul celei de a treia obiecții, el critică punctul 4.3.3. din hotărâre și consideră că considerațiile pe care acesta le conține ar fi trebuit, *quod non*, să conducă la anularea actelor atacate.

Prin intermediul celei de a patra obiecții, el susține că referirea făcută de prima instanță la o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului este lipsită de relevanță. El consideră că în speță, spre deosebire de cauza în care a fost pronunțată acea hotărâre, este vorba despre o obligație negativă de a nu expulza și nu despre o obligație pozitivă de a autoriza șederea. Potrivit recurentului, „prin urmare, contrar a ceea ce decide [Consiliul Contenciosului privind Străinii], nu se putea solicita reclamantului să invoce o circumstanță [OR 4] cu totul excepțională pentru a susține că îndepărtarea sa de pe teritoriul pe durata de trei ani prejudiciază viața sa de familie protejată prin articolul 8 CEDO (și prin articolele 7 și 24 din cartă).”

În continuare, recurentul reproșează hotărârii că nu explică cum a fost respectat principiul proporționalității, în condițiile în care acest lucru era contestat în acțiune. El expune de altfel că, pentru continuarea vieții de familie alături de el, copilul este obligat să părăsească teritoriul Uniunii și este privat de dreptul de a beneficia efectiv de esența drepturilor conferite de statutul de cetățean al Uniunii.

[omissis] [întrebări preliminare sugerate de recurentul din litigiul principal]

Deciziile Conseil d'État [Consiliului de Stat]

- 1 În ceea ce privește primul aspect, hotărârea atacată conține următorul pasaj:
- 2 „4.1. În privința motivului unic, cu titlu preliminar, le Conseil [Consiliul Contenciosului privind Străinii] nu vede interesul părții reclamante cu privire la critica întemeiată pe încălcarea articolului 24 din cartă, în condițiile în care aceasta nu precizează că acționează în numele copilului minor al reclamantului”.

Instanța administrativă consideră, în mod implicit dar categoric la punctul 4.2.3. din hotărârea atacată, că interesul superior al copilului nu trebuie luat în considerare decât dacă decizia administrativă în cauză îl vizează în mod explicit și

dacă aceasta este contestată în numele său în fața Conseil contentieux des étrangers [Consiliul Contenciosului privind Străinii].**[OR 5]**

În schimb, recurentul susține că articolul 74/13 citat mai sus din Legea din 15 decembrie 1980 menționată impune să se țină cont de interesul superior al copilului în cazul în care o decizie de expulzare este luată în privința unuia dintre părinții săi, „fără a limita această cerință doar la deciziile luate în privința unui copil”.

Critica privește interpretarea articolului 74/13 menționat, care transpune articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

Înainte de a examina în continuare diferitele obiecții ale recurentului, se cuvine să se adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebarea preliminară, așa cum este reluată în dispozitiv și care privește interpretarea și aplicabilitatea care trebuie dată obligației de a se acorda atenție interesului superior al copilului, astfel cum este prevăzută la articolul 5 din Directiva 2008/115/CE din 16 decembrie 2008 menționată.

[omissis] [elemente fără relevanță]

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CONSEIL D'ÉTAT (CONSILIUL DE STAT) DECIDE :

Articolul 1.

Se suspendă procedura.

Articolul 2.

Se adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, care impune statelor membre, la punerea în aplicare a directivei, să acorde atenție interesului superior al copilului, coroborat cu articolul 13 din aceeași directivă și articolele 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că impun să se acorde atenție interesului superior al copilului, cetățean al Uniunii, chiar și atunci când decizia de returnare este luată numai cu privire la părintele copilului?”

[omissis] **[OR 6]**

[*omissis*] [procedură]

[*omissis*] [procedură și compunerea completului de judecată]

DOCUMENT DE LUCRU